

sig som Opgave kun den kunstneriske Ud-
styrelse, ikke den almindelige Udstyrelse. Det
var jo nemlig muligt, at disse Tilbud aldeles
ikke kom ind, men saa skulde Bygningen dog
fuldføres alligevel, og det kunde altsaa ikke for-
staas saaledes, at Theatret skulde være uden For-
tæppe eller uden Maling. Nei, man har vistnok
aldrig forstaaet det saaledes. Den Del af Ud-
styret, som aldeles ikke vedkommer det kunstneriske
Udstyr, har Ministeriet imidlertid behaget at an-
vise af de Bidrag, som ere indkomne fra Private,
og hvis Beløb kan anslaaes til omtrent 100,000 Rd.
Entrepreneurerne ere altsaa blevne fritagne for
mange af de Udgifter, som skulde være afholdte
i Genhold til §§ 1 og 2, og de ere blevne væl-
tede over paa de private Mand, som have givet
til Theatret. Man har væltet over paa dem den
ene Fordring efter den anden, som jeg ikke ukelt-
vis skal omtale, idet jeg kun skal sige, at selve
Deformationen inde paa Scenen og Fortæppet er
bekostet ikke af de 470,000 Rd. men af de
100,000 Rd. — Jeg kommer nu til en Para-
graf, som den høitærede Minister er gaaet saa
mærkværdigt let hen over, men som efter den
Maade, hvorpaa man har affattet Loven, skulde
have udvirket en stor Indflydelse paa Sagens hel-
dige Gjennemførelse. Denne Paragraf lyder saa-
ledes: „For Theatersaaret 1869—70 samt for de
5 følgende Theatersaar meddeles der den aarlige
Rigsdag en Oversigt saavel over Theatrets Drift
og dets finansielle Stilling i det Hele som over
Bygningsforetagendernes Fremrykning.“ Den da-
værende høitærede Kirkeminister sagde, at jeg kom
for sent med mine Udvarsler; men jeg har virkelig
i god Tid gjort opmærksom paa Betydningen af
denne Paragraf, og jeg skal nu tillade mig at
udvikle den lidt næiere, da den jo ogsaa har
økonomisk Betydning. Jeg skal tillade mig at
spørge, om der ikke havde været Opfordring for
Ministeren til at se, hvorledes man havde tænkt
sig denne Paragraf blev gennemført. Der staar
i Betænkningen Side 885: „For at sætte Rigs-
dagen i Stand til at følge Arbeidernes Fremryk-
ning, og for at Theatrets økonomiske Stilling
stadig kan have sig for Die, stilles Forslag om, at
der fra indværende Theatersaar at regne gives
Rigsdagen en omfattende Beretning om Theatrets
Drift i det Hele taget med Regnskaber, Oversigt
og Meddelelse om Alt, hvad der maatte angaa
Bygningen.“ Denne Bestemmelse, som er indsat
for at give Rigsdagen Leilighed til at have Ind-
seende dermed, har nu den høitærede Kirke- og
Undervisningsminister troet at kunne overse paa
den Maade, at han i Ministeriet har ladet ud-
arbejde nogle skriftlige Oplysninger, som bleve
sendte med Bilag til Finantsudvalget. Nu har
vel den høitærede Kirke- og Undervisningsminister
stadigt paaberaabt sig, at Finantsudvalgets Ord-
førere, — det ærede Medlem for Veile Amts 2den
Balafreds (Berg) — en Gang har sagt, at Fi-

nantsudvalget for sit Bedkommende var tilfreds
med de der givne Oplysninger; det maa nu dog
være dem tilladt, som have affattet Loven og som
have ønsket, at denne Bestemmelse skulde være
et Led i den hele Lov, at forklare, hvad Hen-
sigten var med denne Bestemmelse. Denne Be-
stemmelse blev blandt Andet sat ind i Loven,
for at Rigsdagen, hvis uforudsete Omstændigheder
skulde indtræde, ikke kunde være forberedt paa,
hvad der vilde indtræde, og for at ikke al den
Uvillie, som kunde komme tilstede, paa Grund af
saadanne uforudsete Omstændigheder, skulde velte
ud ikke blot over Kirke- og Undervisningsmini-
sterens Hoved men ogsaa over den Sag, som man
havde helliget Loven, og hvis heldige Gjennem-
førelse man efter Come havde søgt at medvirke til.
Man havde dermed forbundet en ganske anden og
videre gaaende Hensigt. Man havde nemlig troet
— og det blev ogsaa sagt underhaanden til Kirke-
og Undervisningsministeren, — at et Ministerium,
som vilde fremme denne Sag paa den for selve
Sagen smukkeste og mest hensigtsvarende Maade,
vilde have udstrakt denne Beretning ved at med-
dele Alt, hvad der kunde tjene til at vække Pu-
blikums Opmærksomhed for det Foretagende, som
skulde gennemføres, og saaledes bidrage til, at
Tilbudene fra Private kunde flyde rigeligere ind.
Jeg har nu den Ero, at hvis Kirke- og Under-
visningsministeriet vilde gavne Theatersagen, saa
kunde det ved aarlig at lade meddele, baade hvad
det havde foretaget sig i det foregaaende Theaters-
aar, og hvad det vilde foretage sig i det kommende,
derved vinde en Indtægt fra alle de mange Menne-
sker, for hvilke dette Theatersvæsen har saa stor
Betydning, ved at faae dem til at bidrage til den
Bygning, de omsatte med saa stor Interesse, og
derved faae flere Midler til at raade over til
Udførelsen af de Vægge, som staa tomme og
blanke, hvilket ikke var Meningen fra Først af.
Dette var Hensigten med denne Paragraf, og den
ene Paragraf var fjædet saaledes ind i den anden,
for at Formaalet virkelig kunde ske Fyldest. Virk-
ningen af den Maade, hvorpaa det høitærede
Kirke- og Undervisningsministerium løste denne
Del af Opgaven, var den, at Ligegebyligheden
for Sagen var for stor blev større, og at
det meget snart stoppede med de private Tilbud,
saa at der nu er Intet. — Jeg tillader mig til
Slutning at nævne de sidste Paragrafer: „Indtil
Finantsaaret 1875—76 forrenter Theatret den
tilbagestaaende Del af Theatrets Byggegjælds til
Sorø Akademi. Skulde i et Theatersaar Theatrets
Overskud ikke være tilstrækkeligt til at udrede den
hele Rente, lægges det manglende Rentebeløb til
Kapitalen, for tilligemed denne at forrentes det
næste Theatersaar.“ Heraf se de Herre, at man
ved denne Lovforskrift havde søgt at jikkre sig, at
en anden Bestyrelsesgren under Kirke- og Under-
visningsministeriet, som havde ydet ikke Lidt til
Theatrets tidligere Byggeforetagender, kunde komme